

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۰۱/۰۵

نگارگر

سالیکه نکوست از بهارش پیداست!

امروز مذاکره مردان و زنان فرستاده شده از جانب کابل و طالبان فرستاده شده از پاکستان در دوحا پایتخت قطر آغاز میشود و برخی از اعضای هیأت از همدلی و همنظری خود به مردم اطمینان میدهند و در همین وقت کشمکش پارلمان با رئیس جمهور بر سر برکناری وزیر صحت عامه جریان دارد.

من کاری به این موضوع ندارم که حق به طرف کدام یک از این دو طرف است اما به راستی هم سالی که نکوست از بهارش پیداست. افغانستان گرفتار دو کشمکش اساسی است و همین کار تشکیل یک دولت کارا و نیرومند را برایش مشکل میسازد. کشمکش اصلی در میان قدرت های بیرونی و منفعت های با هم در برخورد شان است. امریکا و متحدینش ملیارد ها دالر در افغانستان ریخته اند و اردوی افغانستان به همت آنان بر پا ایستاده است. آنان دولتی میخواهند که با معیار های پذیرفته شده امروزی سازگار باشد و در عین زمان تضمین کند که این کشور هرگز لانه تروریست های بین المللی نشود. پاکستان مطابق معیار های که برای خودش هم قابل پذیرش نیست طالبان را به عنوان یک نیروی جنگی پرورده است تا به هر قیمت ممکن دوستی عنعنوی افغانستان را با هند صدمه بزند و در افغانستان یک دولت به وجود بیارد که سایه هند را به تفنگ بزند. ایران نیز در افغانستان منفعت های دارد که وزیر خارجه ایران خود اقرار میکند که پنج هزار داوطلب ایران در سوریه بر ضد به گفته ایران داعش می جنگند و من میگویم چراغی که در خانه بسوزد مسجد را صبر است. کاش این داوطلبان همین جا در افغانستان بر ضد داعش می جنگیدند تا داعش نمیتوانست در مکتب ها و شفاخانه های مناطق شیعه نشین بم گذاری های انتحاری کند. از سوی دیگر این داوطلبان که به تقاضای ایران در سوریه می جنگند میتوانند به دعوت ایران در هر گوشه دیگر جهان نیز بجنگند. روس ها در افغانستان بر خلاف امریکا دولتی میخواهند که موضوع تجاوز غیر قانونی شوروی را در مجامع بین المللی مطرح نکند و امریکا که از نفوذ چین در منطقه می ترسد و عملاً نگران مناسبات بسیار نزدیک چین با پاکستان است میداند که اگر طالب در افغانستان به قدرت برسد سیاست

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

خارجی اش به همان راه می رود که از پاکستان رفته است. نتیجه اینکه دولت ضعیف و با خود در اختلاف و کشمکش به نفع کشمکش کنندگان بیرونی است که این دولت ضعیف نه توانایی حفظ سرحدات کشور را پیدا میکند و نه بر کشمکش های درونی میتواند غلبه کند. مردم افغانستان به یک دولت نیرومند ملی ضرورت دارد که فارغ از قوم گرایی و مذهب گرایی بتواند ملت را به دور منفعت ملی با هم متحد کند و سیاست خارجی افغانستان را به همان بیطرفی فعال در مناسبات بین المللی بکشاند و به همه همسایه ها اطمینان بدهد که خیر آنان و خیر افغانها در یک رژیم ملی نیرومند است و قوت افغانستان سبب ضعف دیگران نخواهد شد. در حال حاضر که شعور سیاسی در افغانستان به رشد سالم نرسیده است این دولت نیرومند ملی شب در میان به وجود نمی آید اما افغان ها در هر حالت بر انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی باید با فشاری کنند و یک نظام مبتنی بر انتخاب نخبه گان و ارباب حل و عقد را نپذیرند و به امارت اسلامی طالبان که هیچ نمونه تاریخی ندارد هرگز تن ندهند. انتخابات ریاست جمهوری پارلمانی آینده باید انتخابات حزبی باشد اما مردم باید بدانند که احزاب کنونی و کثرت احزاب نشان تفرقه و چند دسته گی جامعه است و از سوی دیگر احزابی که در شرایط هجرت تشکیل شده اند و مسلح استند ضرور است که غیر قانونی اعلام شوند و جامعه به سوی یک نظام سه حزبی تحول کند. انتخابات یگانه دستاورد بیست سال اخیر است ولی تجربه نشان داد که رئیس جمهور های منفرد که پشت سر خود نیروی حزبی نداشته باشند مانند کرزی و رئیس جمهور موجود ضعیف میباشند و گاهی این سو و گاهی آنسو نوسان میکنند. تا افغانها به خاطر عنصر مهم منفعت ملی که حفظ تمامیت افغانستان است بر کشمکش های درونی غلبه نکنند همیشه تابع کشمکش های بیرونی می مانند و نتیجه کشمکش های بیرونی همین دولت نا منسجم و ضعیف خواهد بود که رئیس دولت سلاح بردارد و وزیر خود را برکنار کند و یا وزیر به زور نیرو های که هیچ ربطی به دولت ندارند بر سر کار خود بماند. این وضع برای مخالفان طالب ثابت میکند که پراکندگی و بی نظمی در داخل دولت وجود دارد و یک چنین دولت قابل بقا نیست. مبادا که طالب با یک لگد انتخابات را به گور اندازد و بر ایجاد امارت طالبی پافشاری کند که سالی که نکوست از بهارش پیداست که اگر انتخابات بر جای بماند دور افگندن این دولت ضعیف ممکن است اما یک نظام تک حزبی یا تک گروهی نباید بر جامعه مسلط شود و این سرمایه آزموده باز مورد آزمایش قرار بگیرد.

فاعتبروا یا اولی الابصار 5 جنوری 2021 نگارگر برمنگهم